

İlk Görev Yerimi de Son Görev Yerimi de Yaktı Alçaklar

– Sami Biber · 01 Ağustos 2021

İLK GÖREV YERİMİ DE SON GÖREV YERİMİ DE YAKTI ALÇAKLAR

Uzun bir bekleyişten sonra 1978 Senesinin Kasım ayı sonunda nihayet tayin yerim belli olmuştu: Antalya.

Antalya 1978 den önce de gördüğüm bir ilimizdi. O bakımdan çok merak ediyordum acaba Antalya'nın içine mi vermişlerdi yoksa bir ilçesine mi? Bu merakımı ancak Antalya'ya ayak bastıktan sonra İl Millî Eğitim Müdürlüğünde öğrenecektim.

Derken efendim onu da öğrendim. İlk görev yerim Manavgat ilçesiydi. Manavgat İmam-Hatip Lisesine Tarih Öğretmeni olarak atanmıştım ve 30 Kasım 1978 de fiilen öğretmenlik görevine başladım.

İlk bir hafta bir otelde kaldım babamla. Sonra üç katlı bir apartmanın üstünde tek göz bir kulübede yaşamaya başladım.

Daha sonra okula daha yakın bir yerde önce iki bekar arkadaşım ile evlendikten sonra da arkadaşları sepetleyip eşimle yaşamaya başladım (Ki bu kısım maalesef sadece bir sene sürdü.)

Göreve başladığımda 24 yaşımıdaydım. Sözde gurbetteydim ama Manavgatlılar bana hiç bir gün gurbet hayatı yaşatmadılar. Bütün komşularıyla kırk yıllık akraba gibiydik. (hem ben hem de ev arkadaşlarım.) Dört sene boyunca beni evlendirmek için canla başla uğraştılar. Bir sürü nasip çıkardılar önüme. Kimisini ben beğenmedim kimi beni beğenmedi derken okulumuzun mutemedi kısmeti ta Fethiye'den buldu. Bacanağının kızı... Nasibim oymuş.

Araya giren şeytanlar yüzünden nişanımız bozulsada sonunda nasibim bana kaçtı. Yani kız kaçırma olayına bulaştım anlayacağınız. Kızını kaçırdığım baba ise daha önce cinayetten hapis yatmış bir vatandaş (Allah rahmet eylesin hakkın rahmetine kavuştu.) Yani beni de öldürüp kızın geri alabilirdi.

Manavgatlı komşularım (Özellikle de Mehmet Abim) bana bir zarar vermesinler diye elde tüfek bir gözünü açık uyudu geceler boyu. Neyse o faslı kazasız belasız atlattık araya girenler sayesinde.

Mesleğe ilk adımımı attığım çok güzel anılar biriktirdiğim Manavgat evliliğimi yaptığım yer de olmuştu. İlk evladım da Manavgat'ta dünyaya geldi 1983 yılında.

Manavgat Şimdi maalesef cayır cayır yanıyor. Evet o günlerde nüfusu sadece 10.000 bugün ise 400.000 olan Manavgat cayır cayır yanıyor.

1978-1983 Yılları arasında yaz tatillerinde İstanbul'a ailemin yanına gittiğimde bazen evimin kapısını kilitlemeden çıktığım ve döndüğümde tek bir eşyamın dahi çalınmadığı Manavgat'ın nüfusu benden sonraki yıllarda Őişirildikçe Őişirildi. En son 2007 yılında gittiğimde ise Manavgatlılar ilçelerindeki en başta hırsızlık olmak üzere her türlü suçtan yaka silker durumdaydılar.

Üç gün önce hain eller Manavgat'ı nerdeyse kl yığına döndürdüler.

İnsanların geleceklerini ümitlerini hayallerini öldürdüler.

Bu yangında üç insan ölmüş. O sebeple de " Can kaybımız az" Deniyor oysa o ormanların bizzat kendisi candı. O ormanlarda yaşayan hayvanlar candı. Yanan seralardaki tüm bitkiler candı. Yanan ahırlardaki kümeslerdeki tüm hayvanlar candı. Yani can kaybımız çok çok fazla aslında.

Her Őeye rağmen yüreğime su serpen olay ise – Manavgat'ın h^la yanmasına rağmen (Çünkü bir yerde yangın söndrlyor hemen bir başka noktada başlıyormuş.)- Orada yaşayan can dostlarım ve öğrencilerimden aldığım habere göre yurdun dört bir yanından ziyadesiyle yardım adeta yağıyormuş Manavgat'a

Kısacası beş sene görev yaptım Manavgat'ta. Ne o beş sene boyunca ne de daha sonrasında Manavgat'ta böyle bir yangın olmamıştı. Böyle bir vahşet yaşanmamıştı.

1983 de Batman'a çıktı tayinim.

İntikam için ağaç katletmeyi 30 lu yaşlarımda ilk kez Batman'da gördüm.

Nasıl mı?

Anlatayım:

1984 yerel seçimlerinde Ataullah Hamidi Belediye Başkanı seçilmişti ANAP'tan. (1989 da bir kez daha seçildi. Daha sonra da 20. Ve 21. Dönem Batman Milletvekili oldu) Kardeşleri yeğenleri akrabaları hep öğrencimdi. Çok iyi bir belediye başkanı idi. Batman'ı ağaçlandırmak için yollara fidanlar diktirdi. Batman'ı adeta fidanlarla donattı. Ama?

Ama bir sabah uyandıgımızda onun diktirdiği fidanların hepsinin dūřmanları (rakip partililer) tarafından kırıldığına gözlerimle şahit oldum. Seçimde kaybetmiş olmalarının hıncını masum fidanlardan çıkarmıştı hainler. İntikamlarını ağaçlardan almışlardı. Bugün olduğu gibi...

1989 Yılında artık Kocaeli'nin Merkeze bağlı Akmeşe köyündeydim. Akmeşe tamamı mübadele ile Balkanlardan gelmiş soydaşlarımızın yaşadığı bir orman köyü idi. Köyde Akmeşeli olmayan sadece biz bir kaç öğretmen ve bir kaç devlet memuru ve Jandarma vardı. Bu güzelim orman köyünde yedi sene görev yaptım. Bırakın bir orman yangınına bir çalı ya da anız yangınına bile şahit olmadım.

1996 yılında artık Afyon- Sandıklı'daydım.

İlginçtir bu güzel ve tarihi ilçemizde kış mevsiminde neredeyse hiç hırsızlık olayı olmazdı ama yaz mevsiminde patates çapalamak için doğudan işçilerin gelmesiyle birlikte başta motosiklet hırsızlığı olmak üzere her türlü hırsızlık olayları birden bire patlama yapardı adeta.

2004- Fethiye---

Uzun uğraşlardan sonra 2004 yılında tayinimi Fethiye'ye aldırmıştım.

Fethiye hem havası hem tabiatı ve hem de insanların gelenek- görenekleriyle Manavgat'a çok benziyordu. Manavgat'tan farkı yabancı turizm Manavgat'ta 1990 dan sonra patlama yaparken Fethiye'de çok daha önceden vardı (Özellikle Ölü Deniz sebebiyle)

Bugün (31 Temmuz 2021) Fethiye'de yaşayan Oğlum Tuğrul'un kendi face book sayfasında "Karagözler / Çiftlik/ Karagedik / Ovacık / Hisar önü / Üzümlü... Fethiye'de her yer yanıyor." Yazdığını görünce Manavgat'tan sonra yüreğim bir kez daha cız etti.

Çünkü bahsettiği yerlerden Çiftlik en son görev yerimdi. Fethiye'nin Çiftlik Beldesindeki Ali Rıza Köse İlköğretim Okulundan emekli olmuştum 2006 yılında.

Hemen belirtiyim. Bu altı yer birbirinin burnunun dibinde olan yerler değildir. Yani yangının birinden diğerine sıçraması mümkün değildir. Evet... Karagedik ve Çiftlik Dalaman yolu üzerinde- Ovacık ve

Hisarönü Ölü Deniz civarlarında Üzümlü ise Denizli yolu üzerindedir. Dolayısıyla bu yangınlar Aynen Manavgat'ta veya yurdun diğer yerlerinde olduğu gibi öyle hava sıcaklığı ormana atılan izmarit veya ormanda mangal yapma yahut da ormana atılan şişelerin mercək görevi yapıp otları çalılar ve sonra da ormanı yakması sonucu veya veya bazı çok bilmiş dangalakların dediği gibi turistik yerleri yakıp yerine oteller moteller villalar dikmek için çıkarılmış yangınlar filan değil. Bana kimse maval okumasın. Bunlar kasıtlı olarak çıkarılmış yangınlar ki zaten çıkaran hainler " Biz yaktık." Diyorlar. O bakımdan evelemeye gevelemeye gerek yok.

Çok şükür Fethiye'deki yangınların fazla büyümeden söndürüldüğünü öğrendim. Ama halk ayakta ve teyakkuz halindeymiş.

Evet Çiftlik Beldesi yakılmaya çalışılmış bugün.

İsterseniz hain ellerin nasıl bir yeri yakmaya çalıştığını kısaca anlatayım sizlere.

Bir gün arkadaşlarla yine böyle çok sıcak bir havada Çiftlik'teki kahvenin dışında nispeten serin bir köşede arkadaşlarla okey oynuyoruz. Yabancı bir araba yanaştı. " Burada karnımızı doyurabileceğimiz bir lokanta var mı?" Diye sordu.

O zamanlar yoktu. (Şimdi var sanırım.) Arkadaşlardan biri " Lokanta yok ama yemeğin şahanesi var. Bak elli metre ileride bir düğün var zaten bayraklardan giren çıkandan anlarsın düğün evi olduğunu. Git oraya. Otur bir masaya güzelce karnını doyur." Deyince yabancıнын gözleri fal taşı gibi açıldı. " Olur mu yahu hiç tanımadığım bilmediğim bir kişinin düğününe gidip oturup yemek yemek?" Oyun bitmişti zaten. Kalktım " olur olur. Utanıyorsan gel beraber gidelim." Dedim.

Adam " Sırf meraktan geliyorum" dedi. Ben önde adam ve ailesi arkamda düğün evine gittik. Düğün sahibi benim de çok samimi olduğum biri değildi. Buna rağmen seslendim içeriye. " Bu arkadaşlar yolcu. Yemeğiniz kaldıysa bir sini de bunlar için çıkarır mısınız?"

İçeriden hiç kimse sormadı " Kim bunlar hoca? Almış getirmişsin ama ayı mıdır kurt mudur? " Demedi " Ne demek hocam. Buyurun arkadaşlar. Buyurun. Hoş gelmişsiniz düğünümüze. Ayağınızın bereketi ile gelmişsiniz inşallah" dediler ve ailenin önüne içinde etli nohut. Pirinç pilavı tavuklu çorba helva ve salatadan oluşan mükellef bir sini koydular (Oralaraın geleneksel düğün yemeği budur.) Meyvenin zaten haddi hesabı yok...

Bu durum aşağı yukarı tüm Akdeniz ve Ege bölgesinde böyledir. Yani ilk görev yerim olan Manavgat'ta da yaşayabilirsiniz böyle bir olayı her zaman.

Hain eller işte böyle bir beldeyi daha doğrusu böyle beldeleri böyle insanları yaktılar ya da yakmaya

kalktılar. Böyle insanlara zarar verdiler.

Bela okumak yüreğindeki yangını söndürmüyor maalesef. En şedit küfürleri ediyorum ama yüreğim soğumuyor. Bu katil ruhlu yaratıkların cümlesini yaktıkları ateşlere atsalar yine de yüreğindeki yangın sönmeyecek.

Efendim şimdi şu noktada bazı vatandaşlarımızı görüyorum "Şöyle olsaydı böyle olurdu. Böyle olsaydı şöyle olurdu" deyip duruyorlar.

Yahu Allah aşkına eğer olsa ile bulsa ile oluyorsa bir tane de ben söyleyeyim: Bu hain ve insanlıktan nasibini almamış sefil yaratıklar ormanlarımızı yakmamış olsaydı şu anda ormanlarımız yanmamış olacaktı. Yani asıl hainler ve suçlular ortadayken Nasrettin Hoca'nın fıkrasındaki " Hırsızın hiç mi suçu yok?" misali suç ve suçluyu başka yerde aramanın bir mantığı var mı?

Son mesajımı da ormanlarımızı yakanlar ve onların arkasındaki yani asıl faillere söyleyeyim:

Sokollu Mehmet Paşa İnebahtı'da donanmamızı yakan Venedik elçisine ne demişti?

" Siz donanmamızı yakmakla bizim sakalımızı tıraş ettiniz. Biz ise Kıbrıs'ı sizden almakla sizin kolunuzu kestik. Kesilen sakal eskisinden daha gür bir şekilde tekrar geri gelir ama kesilen kol bir daha geri dönmez"

Evet hain yaratıklar !

Bugün siz bizim ormanlarımızı yakmakla bizim sakallarımızı tıraş ediyorsunuz. Acemi berberler olduğunuz için yüzümüzde yer yer kesikler oluşturduğunuz canımızı yaktığınız muhakkaktır ama o yaralar iyileşir kesilen ağaçların yerine yenisi dikilir. Bu devlet buna muktedirdir. Ancak Türk Ordusunun ve emniyet güçlerinin leş ettiği sizin teröristlerinizin bir daha geri dönmesi mümkün değil. Bugün yapılan pek çok askeri operasyonla biz de sizin kollarınızı kestik. Kafanızın kesilmesine çok az zaman kaldı. Son çırpınışlarınız da bu yüzden. Ama ne kadar çırpınırsanız çırpının eninde sonunda kendi pislüğünüzde boğulmaya ve yok olmaya mahkumsunuz.